

Montpellier 24 octubre de 1942

Molt estimada: suposo que per un telegrama
has i' auí saberes que la petita havia arribat
a casa nostra. Fet així com una fada, però
et confesso que fins que la veig alhora
no estigui tranquil.

Era ja ben dies que estem junts i encara
ens no veient nos, tanta és la gent que
ha vingut, i tant d'interessant que té
per a dir - nos. Estem molt contents que
hagi portat a cap aquest projecte, car ens
ha permès situar - nos perfectament respecte a
una colla de coses importants.

Naturalment, tu, el Mas Blanc i els seus
habitants us n'importen la principal part
en les meues preocupacions. Oixi que tu li has fet
aplicar bé per dia el que ha estat de
nosaltres des de la nostra separació, oixi
li has fet dir hora per hora tots els de-
fells de la teua vida. Tu veigut, estem
satisfets del que de tu ens aplica. Ens for-
tura, sobanent, alguna teua incapacitat
i, per consegüent, el pèu que altes, veu
que ens informen les fotos que amb la
petita us fem. De bon amicjar no te'n
falta pas. No veig per què tanta desgracia.
Es natural que totes les preocupacions
no es pogan suprimir, però un semblat
que, considerades globalment, les circum-
stancies que ens envolten i les perspecti-
ves reals que s'obren no són per a

Se ha portat, per així, la carta a l'altre.

oblate el cor, ans que a suportar-los. flou-
rís a fer un esforç per a no patir
massa, i, wmmwcut que tot avança ho, per-
eucar meyor un poc més.

Entem molt bé el nou pis: ja et deien
que venia una cosa més intima, més de
família que en cap altre lloc on hem viscut.
Si podem arbor-hi fins el final per una
part. Contribuim a que nos hi trobem bé, el
que no hi som més que novetres quedes: no
hi ha tribus, com en altres llocs.

Et portava, en una de les meves anteriors,
el problema del paper i dels dolers, més d'algó
d'errer, encara: no'ne queda 50. N'he deuen-
ent el Journal, si pot encantar-me. Algó me'
obliga a obviar es cartes, i a proposar que
fins el necessitaran Victor i Nuria pels seus
estudis, que comença dins dos o tres dies. Per a
que vegis on s'ha arribat, el lloc que et ha
prohibit publicar cap non elibet, i això a
França!

Una altra particular, i sentjunt, repetits,
que fins en un altre dia a meyor, t'abraça
Moth.

Ortmanact: ~~sentjunt~~ dirant tots quatre i
el de Santa Don al dia de tots sants i hem de dir
dirant al restaurant. La nena ens ha
dit que té l'esperança de neurem
aparents primavera i so no més que dirant
que si ho puc lograr serà una alegria
tant gran. que ni ni que pensar
això ni més que d'engreixis una mica
d'ans, Bonets molts besets de la Xita